

sedanjih mestnih in kmečkih skupin bote ustanovljeni dve novi kuriji čeških in nemških volilnih okrajev, ki bodo sestavljeni na podlagi resničnih razmer. Glede teh kurij bode deželni zbor predložen postavni načrt.

Vdeleženci pri obravnavah obljubijo, da bodo pri svojih somišljenikih delali na to, da potrdijo te dogovore. Nemški vdeleženci se posebej še zavežejo, da pridejo zopet v deželni zbor, ako njih somišljeniki potrdijo vse točke. Dalje se je določilo, da se dne 26. t. m. naznanijo pravne točke posameznim klubom, dne 27. t. m. pa objavijo v listih. Zapisnik so podpisali grof Taaffe in zastopniki strank, nemški lahko čez vse zadovoljni.

Izvolitev lavantinskih škofov.

(Dalje.)

Po litanijah poklekne posvečenec pred posvečevalca, in ta mu s pomočjo škofov pomaga položiti na zatilnik odprte evangeljske bukve. Ta obred pomeni, da naj ne zapira svojim vernim evangeljskih knjig, ampak naj bo oznanjevanje svete vere njegova prva skrb.

Potem dejo vsi trije škofje svoje roke na glavo posvečenca ter pravijo: Prejmi svetega Duha; — posvečevalec pa še pristavi besede: „Bodi, o Gospod! milostljiv našim prošnjam, in ko si na tega svojega službenika že razlil studenec mešniške milosti, dodeli mu še zdaj polnost svojega posvečenja“.

Zdaj se vrši maziljenje. Posvečenec kleče pred altajem zapoje cerkveno pesen: „Pridi stvarnik, sv. Duh!“ in med tem, da jo drugi nadaljujejo in odmolijo, se škof posvečevalec vzdigne ter mazili novega škofa s sveto krizmo vrh glave, kjer ima tonzuro (ostrižene lase), rekoč: „Bodi maziljena in posvečena tvoja glava z nebeškim blagoslovom v škofovsko službo in čast.“ Glava škofova pa se zato mazili, ker je škof glava duhovstva in višji pastir njemu izročeni ovčje, katere bi naj modro vladal ter lepo pasel.

Na to se novemu škofu še tudi prstje in dlani pomazilijo s sveto krizmo. Kakor se razlito olje široma razteka, tako naj se tudi sv. Duh, ki je po pokladanju rok nad škofa prišel, po njegovi duši razlije in rasteče ter jo celo napolni; pa naj se tudi pretaka na druge duše, katerim bode novi škof potem roke pokladali, bodi si pri zakramentu krsta ali birme ali mešnikovskega posvečenja.

Notranje posvečevanje je zdaj dovršeno; toda meseno človeško oko hoče tudi nekaka zunanja znamenja videti, ki mu kažejo notranjo škofovsko oblast in čast.

Znamenje višje pastirske službe je škofova pastirska palica. Posvečevalec tedaj blagoslovi pastirsko palico, jo izroči novemu škofu

ter veli: „Sprejmi palico pastirske službe, da boš pregrehe kaznuješ milostno kaznoval, da boš sodil brez jeze, da boš čednosti milobno goječ se vsem srcem prikupil, in mirno in resno strahoval“.

Na to blagoslovi prstan, ki je podoba mešnikovske oblasti. ga novemu škofu natakne na prst, ter mu pravi: „Prejmi prstan zvestobe znamenja, da zamoreš nevesto božjo, sveto cerkev namreč ozaljša s čisto vero, neoskrunjeno ohraniti“. Škof je nekako poročen s sv. cerkvijo in kakor nevesta svojemu ženinu, tako natakne posvečevalec novemu škofu prstan na roko. Zakon pa je postavljen, da se otroci rodijo ter se človeški rod ohrani, da se zakonci greha ovarujejo ter lože izveličajo; in isto tako novi škof daje po besedi božji in po sv. zakramentih sv. cerkvi novih otrok božjih, in jo varuje greha po milostih, katere jej zlasti po daritvi sv. meše izprosi ter jo tako ohrani „sveto in neomadeževano“.

Službo učenika slednjič značijo evangeljske bukve. In te bukve posvečevalec posvečencu v roke stisne, ter mu pravi: „Prejmi sv. evangelje ter pojdi in ga oznanjaj ljudstvu tebi izročnemu“. Potem posvečevalec in pomožna škofa objamejo novega škofa ter ga poljubijo v znamenje, da je zdaj brat njihov.

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Tržna cena za sadje.

Cena sadju na debelo je bila na Dunaji do 24. t. m. ta-le: Jabolka: renete rjave 25—40 kr., za klg., renete rmene 25—40 kr., maršlanček štajarski 18—26 kr., vince (batulenke) 20—30 kr., grozdje 90—95 kr., orehi 24—40 kr. za klg.

Čebele o zimskem času.

Čebele po zimi počivajo, ližejo svoj s trdom nabrani med, morajo pa imeti primerno toplo stanovanje in ljubijo mir. Čebelar nima s čebelami po zimi drugega dela, kakor da jim odvrta vsak nepokoj. Skrbeti mora, da ne pridejo miši v žrela in to se lahko s preluknjanim plehom zabrani. Če panj ni zadelan, napravijo tudi senice mnogo škode. Če pri ulnjaku (čebelnjaku) opazuješ, kjer panji niso zadelani, tam boš videl, kako skrbno senica po panji škralbja in vsako čebelo, katera se prikaže, brž pozoblje. Ena sama senica zamore ti čez zimo več panjev celo oslabiti.

V zimi in snegu je lep solnčen dan, čebelam zapeljiv in smrtno nevaren, zakaj v panji je toplo, zvonaj je še pa kljub solnčnim žarkom premrzlo in vsaka čebela, katera v sneg pade, zmrzne. Dobro je tedaj, da se čebelnjak

z deskami in vratmi zakrije, da se zabranijo topli solnčni žarki. Proti solčnim žarkom tudi veliko pomaga, da se za dlan široke dilce pred žrelom naslonijo; te zakrivajo vabilno svetlobo. Skozi ljuknjice (zaprte plebaste primaške) čebele čutijo solčne žarke, katere jih uživati mika, ter skušajo s silo prodreti skozi žrelo, to jih pa vtrudi in vpeha, da zaradi mraza večjidel, pred žrelom mrtve obležijo in se ena na drugo nakopičijo in tako se večkrat panj zaduši.

Mraz zunaj panja do 10° R. v močnem ljudstvu čebelam ne škoduje in le pretoplo vreme v zimskem času moti čebelni pokoj. Vlažno, južno megleno vreme je čebelam po zimi močno škodljivo, ker jim satovje plesni, po stenah se soparica nabira, in če sopet naglo mrzlo vreme nastopi, tedaj pa zmrzne in zato je potrebno, da panje bolje odenemo (zapažimo.)

Vsako delo v čebelnjaku naj se, kolikor mogoče, tiho opravlja. Znano je, da čebele, katere se po zimi po gostu vznemirjujejo, mnogo več hrane požijejo, se ponesnažijo, in je jih navadno veliko več na spomlad v panju mrtvih, kakor pri drugih, ki so v pokoji. Skrbite tedaj, čebelarji, po zimi čebelam za potrební pokoj!

F. P.—k.

Sejmovi. Dne 1 februarja v Mariboru. Dne 3. februarja v Mariboru, na Dobrni, v Lipnici, pri sv. Jurji na Ščavnici, v Jarenini, v Vojniku, v Kalobji, v Vidmu in v Radgoni.

Dopisi.

Sv. Jurji na Ščavnici. Naše društveno življenje postalo je zopet živahneje. Tako se je tudi naše bralno društvo jelo zopet nekoliko bolj gibati, kar se je videlo posebno v nedeljo, dne 12. prosinca, ko je imelo tisto glavni zbor in volitev novega odbora za tekoče leto. Najprej pozdravil je predsednik g. Jernej Košar došle društvenike, ter jih opominjal k krepkemu delu v prid društva, poudarjajoč njegovo važnost, da se izobrazujemo vsi na narodni podlagi. Po prečitaniu zapisnika zadnje odborove seje, sledi poročilo o delovanju društva v preteklem letu. Iz tega povzamemo sledeče: Zadnje glavno zborovanje bilo je dne 6. prosinca pret. leta, pri katerem je bil vlč. g. Davorin Terstenjak, znani zgodovinar in jezikoslovec, kot tukajšnji rojak imenovan častnim članom. Diploma, katero je krasno izdelala „Narodna tiskarna“ v Ljubljani, poslala se mu je kar potem in g. Davorin Terstenjak zahvalil se je odboru z laskavim pismom, ter obljubil, da ne bo našega bralnega društva pozabil. In res ga nij pozabil, ker dobili smo v teku tega leta celo škrinjico polno izvrstnih slovenskih knjig kot tudi 10 gld. v društvene namene. Za ta blagodušni dar bodi veleč. gospodu izrečena

prisrčna zahvala! Dalje spominja se g. predsednik še drugih dobrotnikov našega društva, kateri so nam v preteklem letu ali poslali knjige, ali pa naročevali časopise. Kot tak omeniti je g. prof. Žitek, kateri je daroval lepo število knjig „Slov. Talije“, druge pa še obljubil. G. dr. Jakob Ploj v Ptuiji naročil in plačal nam je „Mir“, kar je storil tudi za tekoče leto. G. Svitoslav Hauptman učitelj v Jarenini pošiljal nam je „Kmetovalca“, ter si sploh za časa njegovega bivanja kot učitelj pri sv. Juriju ob Ščavnici stekel za društvo obilih zaslug, ker je ustanovil pevski zbor, kateri sedaj izvrstno prospeva. Vsem tem gospodom dobrotnikom bodi izrečena prisrčna zahvala, ter jih prosimo, naj tudi znanprej našega društva ne pozabijo. Iz poročila denarničarja povzamemo, da je imelo društvo 36 gld. dohodka in blizo toliko tudi stroškov, tako, da je še nekaj krajcarjev ostalo. Društvo si naroči za tekoče leto iz svoje blagajnice: „Slov. Narod“ in „Ljubljanski Zvon“. Dalje mu naroči in plača gosp. kaplan Jernej Frangež „Slov. Gosp.“ in „Družbo sv. Mohora“; g. Ivan Strelec, učitelj „Matico Slovensko“ in „Kmetovalec“, ter g. dr. Ploj Jakob v Ptuiji „Mir“. Ker so potrebovala pravila pri sredstvih, doneskih, izstopu udov in odboru nekaterih natančnejih pojasnil, so se tudi temu primerno prenapredila, h čemur je občni zbor enoglasno pritrdil. Sedaj sledila je volitev novega odbora, ter so bili voljeni sledeči: g. Jernej Košar, kot predsednik, č. g. Jernej Frangež, kot podpredsednik, g. Ivan Strelec, kot tajnik in knjižničar, g. Brumen Jurij, kot blagajnik in g. Vaupotič Franc, kot odbornik. Preglednikom računov bili so voljeni gg. Stuhec, Čirič in Korošec. Sklepu odbora, da priredi društvo, dne 9. februarja „Vodnikov večer“, pritrdi občni zbor, ter se določi, da bodo peli pevci pri tem „Venec Vodnikovih pesni“ (II. III. IV. VI.) s spremljanjem glasovira. Druge podrobnosti pogovoril bo odbor. Opomniti nam je še, da so zapeli pevci pred zborovanjem dve pesmi, po zborovanju pa Kocijančičev „Venec narodnih pesmi“, kateri se jim je posebno obnesel. Sploh pa moramo reči k časti našim pevcem, da celi zbor vrlo napreduje, ter da je nada, da začnemo prihodnjo zimo znabiti tudi z mešanimi zbori. V to pomozi Bog in sreča junačka!

—c.

Od bregov Save. (Izv. dopis.) Po naključbi sem dobil v roke „Deutsche Wacht“ od 16. januarja, kjer prav surovo napada okoliško šolo Mariborsko, njenega voditelja in učitelja, ter se strašansko jezi, da še na levi strani Drave stanujejo Slovenci; še bolj pa jo jezi, da se Slovenci na tem kraju Drave tudi vsaj deloma slovensko podučujejo, se vé, da ne v tisti meri, kakor bi moglo biti po postavi, ki so jo Nemci sami skovali na škodo vseh Slo-